

[Kaj Poulsen]

De, der havde forventet, at vi skulle høre nogle perspektivrige taler fra regeringen, de, der havde forventet, at der var kommet nytænkning, de, der havde forventet, at der skulle komme noget konkret ud af denne debat på baggrund af regeringens besvarelser af forespørgslen, må være overordentlig skuffede. Vi har fået den sædvanlige gang flotte ord, som regeringens forskellige medlemmer på sædvanlig vis har lirket af sig. Ord, ord, ord!

Man får det indtryk, når man har hørt regeringens medlemmer besvare forespørgslen, at den største opgave, regeringen har sat sig her i ungdomsåret, er, at de unge sandelig skal have fri.

Hvad er det, man har lagt op til at der skal ske for de unge ledige? Ja, vi har fået at vide, at ungdomsgarantiordningen ikke virkede godt nok. Arbejdsministeren sagde meget bredt, at over halvdelen ikke fik fast tilknytning til arbejdsmarkedet, og derfor blev den afskaffet. Jobskabelsesloven virkede ikke efter hensigten, derfor skulle den afskaffes. Hvad har regeringen sat i stedet?

Vi ved, at man i 1985 kunne have forventet, at 15.000 unge var kommet i job gennem jobskabelsesordningen. Hvad har regeringen sat i stedet? Ja, arbejdsministeren har i dag oplyst over for os, at der vil komme en lovgivning, men hvornår vil den lovgivning komme, som skulle afløse jobskabelsesloven, som man har ødelagt? Hvornår vil den lovgivning komme, som skulle afløse jobgarantiordningen for de unge? Hvad er det for nogle tilsagn, regeringen giver de unge? Mener regeringen, at den har klaret alle problemerne ved at spare vel omkring 1,5 mia kr. på jobskabelsesordningerne for de unge og ved at sige, at man har afsat 230 mill. kr. i finanslovsforslaget, som blev vedtaget her i december 1984? Eller hvad er det, regeringen har at sætte i stedet? Det er jo ikke arbejdstilbud eller uddannelsestilbud.

Af den debat, vi har haft om de langtidslediges problemer, er det klart fremgået, at uddannelsesmulighederne skal være der. Når man har spurgt, hvad det er for en masse uddannelser, så er der blevet sagt ungdomsuddannelserne. Det vil altså sige, at regeringen for at klare et kæmpestort problem med de langtidsledige vil udskyde de unge i ungdomsuddannelserne, altså skabe et endnu

større problem for vores unge på arbejdsmarkedet.

Var der én ting i arbejdsministerens tale, jeg var enig med hende i, så var det, at vi her i folketinget må sørge for, at ledighed ikke bliver en livsstil for de unge. Men én ting er at sige det, noget andet er at se på, hvad det er, regeringen gennemfører, og hvad der er hensigten bag ved det. De unges problemer vil blive betydelig større med de hensigter, som regeringen – og specielt arbejdsministeren – har på dette område.

Så har regeringen sidste forår gennemført et forslag, som var det store dyr i åbenbaringen, om, at de unge skulle have en uddannelsesmulighed, og de skulle søreme have halve dagpenge, såfremt de fik en sådan uddannelse.

Må jeg spørge ministeren: hvor mange unge har modtaget dette tilbud? Er det ikke sådan, som socialdemokratiet sagde dengang, at det tilbud ikke er attraktivt nok for de unge, og at ministeren må konstatere, at det har været en dundrende fiasko, hvilket regeringen vil komme til at konstatere, også hvad angår de andre ungdomstiltag?

Vi synes, det er forstemmende, at regeringen på den måde, den har gjort det her i dag, kan komme med flotte ord – og vi vil også høre undervisningsministeren om et øjeblik komme og lire den gang tal af, som vi har hørt så ofte, når vi har talt om ungdommens problemer. Og når det er overstået, står vi tilbage med spørgsmålet: hvad er det egentlig, regeringen mener for så vidt angår de unge? Det er forstemmende, det er ubehageligt, og regeringen har ingen ungdomspolitik. Vi synes, det er overordentlig kedeligt.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Over for hr. Kaj Poulsens monotone bulder kan ingen minister stille noget op, for monotonien er uendelig. Han holder den samme tale gang på gang, og der er ingen chance for at få en dialog med ham, for selv om man høfligt besvarer hans spørgsmål, gentager han bare det, han sagde første gang, lige ud i luften. Undskyld, hr. Kaj Poulsen, men det er altså vanskeligt at komme videre med den debatfacon.

Hr. Svend Auken havde et interessant indlæg, som var meget polemisk, men som bl.a. også havde en meget elegant slutning, hvor